



Η ιστορία του λαγού του Πάσχα

Σ' έναν καταπράσινο κήπο, στη γαλλική επαρχία που λεγόταν Αλσατία
δυο αγόρια προσπαθούσαν να φτιάξουν μια φωλιά. Άκουσαν
ένα θρόισμα στον θάμνο δίπλα τους κι από μέσα βγήκε
τρέχοντας σαν βολίδα ένας λαγός.

Ο λαγός σταμάτησε μπροστά τους και είπε λαχανιασμένος:
«Με κυνηγάει ένας κυνηγός με το τουφέκι του. Σας παρακαλώ, παιδιά, αφήστε τη φωλιά που φτιάχνετε και βοηθήστε με!».

«Άκου, λαγέ» είπαν τα αγόρια δείχνοντάς του μια τρύπα στο έδαφος. «Μπες σ' αυτή την τρύπα και σκάβε όσο πιο γρήγορα μπορείς και για όσο αντέχουν οι πατούσες σου».

Ο λαγός μπήκε στην τρύπα κι άρχισε να σκάβει σαν τρελός. Λίγο μετά, εμφανίστηκε μπροστά στ' αγόρια ο κυνηγός.

«Παιδιά, μήπως είδατε έναν ωραίο, ζουμπουρλό λαγό να περνάει από εδώ;» ρώτησε.

«Ναι» του απάντησαν τα αγόρια.
«Πήγε προς τα κει!» Και του έδειξαν με το χέρι τον δρόμο που οδηγούσε στον σκουπιδότοπο.

Δίχως να το σκεφτεί, ο κυνηγός προχώρησε προς την κατεύθυνση που του έδειξαν τα παιδιά. Όταν πια χάθηκε στη στροφή του δρόμου, τα παιδιά στάθηκαν πάνω από την τρύπα και φώναξαν:
«Βγες, λαγέ! Έφυγε ο κυνηγός!».

Αλλά ο λαγός βρισκόταν πια πολύ μακριά για να τους ακούσει. Είχε αφήσει πίσω του την Αλσατία, είχε διασχίσει όλη τη Γαλλία κι έπειτα, μη σταματώντας

ούτε στιγμή να σκάβει, είχε περάσει τον Ατλαντικό ωκεανό, είχε φτάσει στην Αμερική και, όταν πια κουράστηκε να σκάβει, αποφάσισε να βγει κάπου στο Μεξικό! Εξαντλημένος από το μακρύ ταξίδι του, ξάπλωσε κάτω από ένα δέντρο και κοιμήθηκε μια μέρα και μια νύχτα.

Όταν ξύπνησε, είδε μια ομάδα παιδιών με σοκολατί δέρμα και μεγάλα καπέλα στα κεφάλια, που μάζευαν τα σπόρια από έναν μεγάλο οβάλ καρπό.

Κι όλα μαζί τραγουδούσαν:

«Βρήκαμε κακάο και σποράκια μια σταλιά,
θα γεμίσουμε τσουβάλια
και θα 'χουμε δουλειά.
Όλοι θέλουμε κακάο, σοκολάτα για να φάμε,
μαγικό καρπό τον λέμε,
κι άμα θέλετε κερνάμε!»

«Το λέτε αλήθεια, παιδιά, ότι από αυτά τα σποράκια γίνεται η σοκολάτα;» ρώτησε ο λαγός.

Τα παιδιά γούρλωσαν τα μάτια κι έβαλαν τα γέλια. Τους φάνηκε πολύ παράξενο που δεν ήξερε ο λαγός τη χρήση αυτών των σπόρων. Του εξήγησαν, λοιπόν, πως αφού μάζευαν τους καρπούς, τους αφήναν να ξεραθούν μέσα σε μεγάλα φύλλα μπανανιάς κι έπειτα τους άλεθαν. Τέλος, τους πρόσθεταν ζάχαρη κι έτσι γινόταν

η σοκολάτα. Ο λαγός τούς άκουγε με μεγάλο ενδιαφέρον.

«Θα μου δώσετε ένα τσουβάλι να πάρω μαζί μου;».

Τα παιδιά δέχτηκαν κι έτσι ο λαγός πήρε τον δρόμο του γυρισμού μ' ένα μεγάλο τσουβάλι γεμάτο κόκκους κακάο στην πλάτη του. Κάποτε έφτασε στην Άλσατία.

Τρεις μέρες μετά την επιστροφή του, ήταν η μέρα του Πάσχα. Όταν τα δυο αγόρια που είχαν βοηθήσει τον λαγό να το σκάσει κάτω από τη γη πήγαν στον κήπο τους για να παίξουν, βρήκαν τη φωλιά τους γεμάτη με σοκολατένια αυγά! Κι ήταν τόσο μεγάλη η χαρά τους, που ο λαγός σκέφτηκε να κάνει το ίδιο δώρο και την επόμενη χρονιά σε άλλα παιδιά.

∞ Τέλος ∞



